

hov for sociale ydelser nedsættes eller bortfalder. Baggrunden herfor er, at erstatningen (i form af sin størrelse eller afkast) medregnes til socialindkomsten, hvilket ofte vil bevirke, at en række sociale ydelser, herunder den almindelige invalidepension, nedsættes eller bortfalder. Det er forbundet med betydelig usikkerhed at angive størrelsen af besparelsen. Den må imidlertid i hvert fald over en årrække antages væsentligt at overstige de ovennævnte merudgifter og mindre indtægter. Efter et forsigtigt skøn vil den årlige besparelse på pensionsydelser udgøre ca. 18-20 mill. kr. akkumulerende til ca. 60-100 mill. kr. efter 10 år.

Efter forslaget kan parterne i en erstatningssag forelægge spørgsmålet om méngraden og erhvervs- evnetabsprocenten for sikringsstyrelsen, der allerede i dag efter arbejdsskadeforsikringsloven kan afgive udtalelser herom. Antallet af forespørgsler er for tiden ca. 1.000 om året. Sikringsstyrelsen har oplyst, at en forøget medvirken af sikringsstyrelsen i erstatningsvurderinger vil kræve ydeligere personale. Omfanget af den forøgede medvirken kan ikke opgøres nøjagtigt på forhånd, men styrelsen har oplyst, at der formentlig kan forventes en forøgelse på ca. 50 pct. af arbejdet i forbindelse med forespørgsler, idet styrelsen i forøget omfang skal tage stilling til erhvervsenetabet. Dette vil kræve ydeligere 1-2 akademiker- og 3 HK-stillinger i sikringsstyrelsen, svarende til en årlig udgift på ca. 0,8 mill. kr. Oprettelsen af de nye stillinger vil blive modsvaret af en reduktion på i alt 10.000 arbejdstimer årligt inden for justitsministeriets område. Efter arbejdsskadeforsikringsloven skal der for udtalelser fra sikringsstyrelsen betales et gebyr, hvis størrelse fastsættes af socialministeren. Gebyret er for tiden 2.000 kr. Gebyret vil fremover - i de sager hvor styrelsens arbejde forøges - blive fastsat således, at merindtægterne herved dækker merudgifterne som følge af det forøgede arbejde.

Erstatningslovudvalget har i betænkning III på baggrund af beregninger foretaget af Assurandør-Societetet og sikringsstyrelsen anslået, at flertallets forslag vil medføre en stigning i præmien for motoransvarsforsikringer på højst 13 pct. og for andre ansvarsforsikringer, herunder erhvervsansvarsforsikringer, på under 5 pct. Mindretallets forslag anslås at medføre en stigning i motoransvarspræmien på 5 pct. og for andre ansvarsforsikringer en stigning på under 5 pct.

Assurandør-Societetet har over for justitsministeriet oplyst, at det nu foreliggende lovforslag formentlig vil medføre en stigning i motoransvarspræmien på ca. 5 pct. Dette svarer til en stigning i gennemsnitspræmien på ca. 25 kr. om året

(ekskl. statsafgift) for personbiler, der ikke benyttes erhvervmæssigt. For andre ansvarsforsikringer, herunder erhvervs- og produktansvarsforsikringer, kan det nævnes, at societetet skønner, at præmiestigningen knap vil være målelig, idet den antagelig vil udgøre under 1 pct.

Justitsministeriet vil i forbindelse med lovens ikrafttræden informere om de nye regler bl.a. i dagspressen. Udgifterne hertil anslås til 0,5 mill. kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Kapitlet indeholder reglerne om erstatning og godtgørelse for tab ved personskade og tab af forsørgere.

Til § 1

Bestemmelsen fastslår, *hvilke tabsposter* der kan kræves erstattet ved personskade. Der skal i hvert enkelt tilfælde foretages en opsplitning af de enkelte poster i erstatningsopgørelsen.

De erstatningsposter, der er tale om, er i *stk. 1*

- 1) tabt arbejdsfortjeneste,
  - 2) helbredelsesudgifter,
  - 3) andet tab og
  - 4) godtgørelse for svie og smerte,
- og i *stk. 2*
- 5) godtgørelse for varigt mén samt
  - 6) tab eller forringelse af erhvervssevne.

De nærmere regler om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste findes i § 2, reglerne om godtgørelse for svie og smerte i § 3, reglerne om godtgørelse for varigt mén i § 4 og reglerne om erstatning for tab eller forringelse af erhvervssevne i §§ 5-9.

Erstatningsposten »*helbredelsesudgifter*« dækker i første række udgifter til rimelige og nødvendige foranstaltninger, der har til formål at søge skadelidte helbredt, eller som står i forbindelse med skadelidtes helbredelse. Herved tænkes især på udgifter til sygehusophold, rekreatiomsomkostninger, udgifter til transport til og fra sygehuse, kørestol, særligt syet fodtøj, læge- og tandlægeudgifter samt udgifter til revalidering. Fastsættes erhvervs- evnetabsberstatningen uden hensyn til muligheden for revalidering, kan skadelidte dog ikke kræve revalideringsudgifter erstattet.

Udtrykket »*andet tab*« omfatter udgifter, som skadelidte har i tiden umiddelbart efter skaden, men hvis størrelse og sammenhæng med skaden måske vanskeligt kan dokumenteres. Efter bestemmelsen i § 15, stk. 1, i ikrafttrædelsesloven til straf-